

Van wie zijn die slipjes?

Een komedie in twee delen

Auteur: Daniël Quintens
Uitgeverij: cts-producties

Bezetting: 4 dames – 3 Heren

Ariane Van de sompel: de vrouw des huizes

Albert Van de sompel : de heer des huizes

Basil: de zoon des huizes

Marie: De werkvrouw

Maggi: de sexy vriendin van Ariane

Firmin: De postbode

Kathy: de dochter van de buren

Decor:

Een woonkamer met 3 deuren (*Keuken – Slaapkamer – ingang*)

Inhoud

Ten huize van meneer en mevrouw Van de sompel heerst er een crisis.

Op een dag ontdekt de vrouw des huizes een rood slipje dat niet van haar is.

Meneer wordt ervan verdacht dat hij het niet zo nauw neemt met de echtelijke plicht.

Ze denken dat hij al eens naast de pot zou pissen zoals men dat sappig kan zeggen.

Ariane, de vrouw van Albert, denkt dat toch.

Is dat waar of niet?

Het kan nog veel erger, zij vindt een tweede rood slipje.

Van wie zouden ze zijn?

De zoon, Basil studeert aan het seminarie voor priester, terwijl zijn ouders nieuwe buren krijgen.

De dochter van de nieuwe buren is een pracht van een blondine.

Heeft zij iets met die slipjes te maken of zouden ze toch van Ariane haar vriendin zijn.

Vele vragen en weinige antwoorden... of toch op het einde van het stuk misschien.

Eerste deel

Marie de poetsvrouw komt binnen in de huiskamer en schommelt wat rommel op die van de avond voordien is blijven liggen. De stoelen staan ook niet op hun plaats en alles ligt er heel slordig bij.

Marie:

Oei? Wat is er hier gebeurd?

K'zou beter ineens de vuilnisemmer halen zekerst?

(Marie haalt de vuilnisemmer uit de keuken en begint de rommel op te kuisen)

Och altijd datzelfde.

Als je eens een dag niet geweest bent dan is het hier een kermis.

(Gaat verder met opruimen)

Rommel opkuisen...en rommel opkuisen is twee, maar dat hier, dat is precies een varkensstal.

Moet dat nu eens bezien .. lege bierblikjes.

Ik geloof dat er hier een orgie heeft plaatsgevonden.

Kunnen zij dat nu zelf niet doen, al die rommel opkuisen

(Gaat verder met opruimen)

Al die lege zakjes van chips, ik geloof dat ze grote honger gehad hebben.

Allé, dat is toch niet meer normaal hé... lege doosjes van tv worstjes... je moet nu eens kijken, er zitten nog worstjes in.

(Ze ruikt eraan) Bach, wat stinkt dat.

Kunnen ze dat nu niet opeten in plaats van dat hier in de zetel te gooien.

Straks zullen er nog vuile plekken in de zetel zijn en dan zal ik weer de boter opgegeten hebben.

Ze zullen zeggen dat ik niet goed kuis.

Lap, het is al van dat.

Worstvlekken.

En wat is dat hier?

Een vuile neusdoek of....

Je moet dat nu eens bezien.... Een... het is niet mogelijk hé.... Een slijpje?????

(Ze kijkt even naar het publiek – draait zich onschuldig en een beetje blozend om en voelt of kijkt als het hare niet is)

OEF....

Van wie zou dat nu zijn.... toch zeker niet van madam?

Het is veel te klein.

Van madam is het precies, je weet wel hé een kampeertentje.

Allé de vuilbak in, want madame die draagt dat niet.

.

(Als alles opgeruimd is komt Madam Ariane binnen)

Ariane:

Wat is dat daar van “Madam draagt dat niet”?

Marie:

Och niets.

Ariane

Jawel, ik heb het goed gehoord.

Marie

Ik was een beetje luidop aan het denken.

Je moet daar niet te zwaar aan tillen.

Ik doe dat regelmatig.

De dokter zei onlangs nog.. Marie, je moet niet zoveel luidop denken.

Dat is niet goed voor je eksterogen.

Ze beginnen daarvan op te zwellen en daarbij mijn moeder zaliger deed dat ook.

Ariane

Dat moet ik allemaal niet weten over je eksterogen, ik vraag mij alleen af of jij veel luidop denkt over slipjes?

Of heb ik het weer verkeerd verstaan?

Marie

Neen natuurlijk niet.

Ariane

Wat? Natuurlijk niet?

Marie

Dat ik luidop denkt over mooie slipjes.

Ariane

Nochtans heb ik iets dergelijks gehoord.

Marie

Ewel nu je het zegt, ik heb zopas eentje gevonden in de zetel en die was niet van jou.

Ariane

Een slipje in de zetel?

Niet van mij?

Hoe weet jij dat?

Marie

Och zo maar.

Ariane

Je moet toch een reden hebben om te denken dat het niet van mij is.

Marie

Ik denk.... Ik denk dat het veel....

Ariane

.... Te groot is?

Marie

Neen, eerder te klein is.

Zulke kleine slipjes draag jij niet.

Ariane

Dat denk je maar.
Waar is dat slipje?
Toon dat eens.

Marie

Ik heb het in de vuilnisemmer gegooid.

Ariane

Waarom?

Marie

Ik dacht zo bij mijn zelve... dat behoort hier niet bij het meubilair en ik zal het maar in de vuilnisemmer gooien.

Allé, madame, je moet zelf eens goed nadenken... Een slipje in die mooie woonkamer. Dat ligt toch hier niet op zijn plaats denk ik.

Ariane

Jij moet niet denken

Marie

Dat zeg je mijn dokter ook altijd als hij mij onderzoekt en ik moet mijn....

Ariane

Kom, haal dat er maar weer uit.

Ik wil het zien.

Marie

MADAME ARIANE, jij bent toch geen dokter?

Ariane

Dat bedoel ik niet, ik bedoel haal dat slipje maar weer uit de vuilnisemmer.

Marie

Ach, dat... Bach, zo vies ding, ik denk er nog niet aan.

Ariane

Als je het niet wil uithalen dan ga ik zelf eens kijken in de vuilbak.

Marie

Zoals je wilt, dan kan ik de keuken opruimen.

(Ariane kijkt in de vuilbak)

Ariane

Je hebt nog gelijk ook, dat is geen slipje van mij.

Het is veel te klein.

Marie

Dat zei ik toch.

Ariane

Maar van wie is dat dan?

Wie draagt hier zo kleine vrouwslijpjes?

Marie

Dat moet je aan mij niet vragen, ik zou het niet weten en daarbij ik was hier gisterenavond niet.

Van mij zal het zeker niet zijn.

Ariane

Ben je daar zeker van?

Marie

Natuurlijk, ik draag alleen maar witte en als ik goed kijk dan is dit geen wit slipje.

Ariane

Ik was hier gisteren ook niet.

Ik was bij mijn moeder op bezoek en ben daar blijven slapen.

Marie

Bij je moeder?

Ariane

Natuurlijk.

Waar anders?

Marie

In hetzelfde bed?

Ariane

Maar nee, dommerik.

Wie slaapt er nu bij zijn moeder en daarbij dat mens is veel te oud.

Marie

Ja, het moet toch van iemand zijn?

Ariane

Natuurlijk is het van iemand, maar van wie?

Niet van onze Basil, want dat is een jongen.

En daarbij hij studeert voor priester.

Marie

Ik zou het niet weten van het zou kunnen zijn..

Ariane

Het kan toch hier niet zomaar komen binnenwaaien hé.

Marie

Zo klein... en vederlicht.

Dat zou best mogelijk zijn.

Ariane

Kom Marie, dat geloof je toch zelf niet.

À propos, is mijn man al uit zijn bed?

Marie

Ik heb nog niemand gezien, Madame Ariane
Je denkt toch niet dat het van meneer Albert is?

Ariane

Natuurlijk niet.
Mijn Albert draagt toch geen zo kleine slipjes, laat staan vrouwenslipjes.

Marie

God zij dank.
Dat zou ik niet willen meemaken.

Ariane

Wat?

Marie

Dat meneer Albert rondloopt met een vrouwenslipje aan.
Hoe noemen ze dat ook weer?

Ariane

Wat?
Wie?

Marie

Wel zo iemand die met vrouwenkleden rondloopt.

Ariane

Wel... een dame

Marie

Maar neen, een man die met vrouwenkleden rondloopt.

Ariane

Ja, nu vraag je me wat.

Marie

Noemen ze dat niet een “straffe tiesten”.

Ariane

Nu je het zegt, het is niet een straffe tiesten, maar een travestiet.

Marie

Wel ja, dat bedoel ik.
Al die moeilijke woorden.
Je zou er gek van worden.

Ariane

Je gaat nu toch niet denken dat Albert een travestiet is?

Marie

Euh, neen, maar de wonderen zijn de wereld nog niet uit.
 Ik heb eens in de wachtkamer van de dokter een meneer gezien en die zag er precies uit als
 een mevrouw.
 Ik dacht nog bij me zelve... Marie, dat kan geen waar zijn.
 Dat is een meneer en geen dame.
 Toen die uit de spreekkamer van de dokter kwam hoorde ik de dokter nog juist zeggen....

Ariane

Wacht eens....

Marie

Hoe weet jij dat?

Ariane

Wat?

Marie

Wel dat de dokter riep.....wacht eens

Ariane

Maar dat weet ik niet.
 Ik wil zeggen wacht eens ik zal Albert eens roepen.
(Zij roept)
 ALBERT.... ALBERT.... *(Geen antwoord)*
 Zou die dan toch al naar zijn werk zijn?

Marie

Dat geloof ik niet, Madame Ariane

Ariane

Waarom niet?

Marie

Omdat zijn aktetas hier nog staat en die moet hij....

Ariane

Jaja, het is al goed
(Roept terug)
 ALBERT.....ALBERT....
(Albert komt binnen maar niet vanuit de slaapkamer)

Albert

Ja, wat is er hier aan de hand.... brand het misschien?

Ariane

Neen, het brand niet, maar het zou nog kunnen branden als je niet rap antwoord.

Albert

Ja natuurlijk, wat niet is kan nog komen.
 Men mag nooit zeggen dat er niets kan gebeuren.

Ariane

U moet niet zeveren, ik wil een ernstig antwoord krijgen.

Albert

Antwoord? Antwoord?

Je hebt toch nog geen vraag gesteld waarop ik zou moeten antwoorden.

Marie

Sorry, Madame Ariane, maar heb jij mij hier nog nodig.

Ik zou niet graag tussen jullie ruzie zitten.

Albert

Ruzie?

Wie spreekt hier van ruzie?

Ariane

Marie, je moet er niet mee lachen.

Marie

Zie jij mij lachen misschien?

Albert

Ja, zie jij mij ook soms lachen misschien?

Daarbij ik kom van....

Ariane

Ik moet niet weten vanwaar jij komt.

Marie, Ga jij maar naar de keuken en ruimt het daar maar wat op.

Marie

Oké,

(Marie vertrekt haastig naar de keuken – Ariane draait zich terug naar Albert - in het passeren van de vuilnisemmer haalt Marie vlug het slipje eruit en neemt het mee naar de keuken, Albert heeft dat natuurlijk gezien en knipoogt naar Marie)

Ariane

Allé Albert....

Albert

Wat? Allé Albert?

Je loopt hier precies rond gelijk een kieken zonder kop.

(treiterend) Allé Albert.

Ariane

Kieken zonder kop of kieken met een kop,

Krijg ik nog een antwoord of hoe zitten het.

Albert

Een antwoord?

Je hebt zelfs nog geen vraag gesteld.

En doe het een beetje rap, want ik moet nog naar het kantoor.

Ariane:

Van waar komt dat slipje (*Zij wijst naar de vuilbak*)

Albert

Wat? Hoe? Welk slipje?

Ik zie geen slipje.

Ariane

Daar, dat slipje.

Albert

Maar dat is geen slipje.

Ariane

Neen,? Wat is het dan?

Een zakdoek misschien?

Het is niet omdat het klein is dat je niet kan zien dat het een slipje is.

Albert

Als je het mij vraagt dan sla jij een beetje door zulle.

Ik geloof dat je niet goed geslapen hebt.

Heeft je moeder je wakker gehouden misschien?

Eerst zeg je dat wij lachen en zeg je dat, dat ding daar een slipje is.

Was je moeder weer lastig misschien?

Ariane

Jij moet nu niet van de kromme haas gebaren.

Ik vraag het voor de laatste keer... van wie is dat slipje daar.

Albert

Als je het mij vraagt is dat ding daar de vuilnisemmer en geen slipje en ik weet ook niet hoe en waarom die emmer daar staat.

Zulke dingen horen niet in een woonkamer.

Kom zet dat maar in de keuken.

Ariane

Wat? Een vuilnisemmer?

(Ariane is nu geheel van streek, loopt naar de vuilnisemmer om dat slipje eruit te halen – het zit er natuurlijk niet meer in en ze begint in de vuilnisemmer te rammelen)

Albert

Ik weet nog altijd het verschil tussen een vuilnisemmer en een slipje.

Ariane

Verdorie, het zat er toch in.

Albert

Ga je nu op je oude dag voor vuilnisman leren?

Je hebt in je hele leven nog nooit je handen vuil gemaakt en nu ga je een beetje in de vuilnisemmer roeren.

Ik geloof dat de wereld op zijn kop staat.

Ariane

Je moet niet lachen.

Albert

Zie je mij soms weer lachen?

Ariane

Neen, maar aan je stem te horen, wel.

Albert

Zeeeeeg schatje... (*grint*) Je gaat toch niet voor vuilnisman spelen?
Pas maar op dat je in geen glasscherven rammelt.
Je zou je nog lelijk pijn kunnen doen.

Ariane

Zwijg... en lacht niet.

Albert

Ik zei het toch, ik lach niet?

Ariane

Neen, je zou niet durven zekerst?

Albert

Neen, ik zou niet durven.

Ariane

(*Ze is nog altijd bezig met in de vuilnisemmer te scharrelen*)
Er zat hier een slipje in en die was niet van mij....

Albert

Schatje... je bent aan het dromen...
Als hij niet van jou is, dan moet je daar dan niets van aantrekken.
(*Ariane rammelt nog altijd in de vuilnisemmer*)

Ariane

Verdomme hé

Albert

... stopt toch daarmee.... Je ziet toch zelf dat er daar geen slipje in ligt.

Ariane (*roept*)

MARIE.....MARIE....

(*Marie komt uit de keuken gelopen*)

Marie

Wat is er Madame Ariane, brand het hier?
(*Albert lacht in zijn vuist*)

Ariane

Neen, het brand hier niet.

Albert

Dat heb ik daarnet ook gevraagd.

Ariane

Waar is dat slipje?

Marie

Slipje, Madame Ariane?

Ik weet van geen slipje?

Ariane

Maar je hebt het zelf in de vuilnisemmer gegooid?

Marie

Ik, Madame Ariane?

Ariane

Natuurlijk jij.

Marie

Ik weet echt van niets.

Albert

Allé kom, heef me een zoen, dan kan ik naar mijn kantoor.

Ariane

... en toch zat er hier een slipje in.

Ik heb het Marie zelf zien in gooien en het was geen slipje van mij.

Albert

Wees nu eens redelijk.

Als Marie dat slipje daar ingegooid heeft, dan moet het er nog in liggen.

Kom heef mij een zoen, dan kan ik vertrekken naar mijn kantoor.

Ariane

(Hij krijgt geen zoen)

Ga maar, maar zo gemakkelijk kom je er niet vanaf.

Ik weet zeker dat er een slipje is.

Albert

Krijg ik dan geen zoen

Ariane

Neen... en vertrek maar.

De tijd van zoenen is voorbij

Albert

Je zult het lang uithouden.

De laatste keer was het twee dagen.

Ariane

Zolang ik niet weet van wie dat slipje is... of was... krijg je geen zoen meer... punt uit.

Albert

Allé dan... *(hij knipoogt naar Marie en zegt stilletjes Bedankt hé en dan vertrekt hij)*

Ariane

Allé, waar is dat slipje?

Marie

Maar ik weet van geen slipje.

Ariane

Maar je hebt het toch zelf gezegd:... “Wat doet dat slipje hier”..

Marie

Ik denk dat ik mij vergist hebt.

Het was waarschijnlijk een vuile handdoek of een neusdoek of.....

Ariane

Allé doe maar verder in de keuken.

(Marie vertrekt naar de keuken – Ariane zet zich of liever gooit zich in de zetel)

Oei oei oei... ik kan mij toch zo niet vergist hebben.

Ik weet zeker dat het een slipje was en het was gene van mij.

Ik draag geen rode alleen maar witte.

Als hij denkt dat hij er zo gemakkelijk zal van af komen, dat zal geen waar zijn.

En die Marie, die zal ik ook nog eens goed onder handen nemen.

(Zij neemt een boekje van tafel en begint er in te bladeren - Marie komt uit de keuken)

Marie

Madame Ariane, wat moet ik klaarmaken voor deze middag?

Ariane

(Nors) Voor mij moet je niets klaarmaken, ik eet deze middag op restaurant.

Marie

En meneer, komt die naar huis deze middag?

Ariane

Dat weet ik niet.

Je had het hem moeten vragen.

Marie

Maar als hij thuiskomt, dan is er geen eten.

Ariane

Ja zeg, Marie... ik zeg het toch.....je had het hem zelf moeten vragen hé...

En daarbij hij staat niet te mager.

Hij kan leven op zijn vet.

Marie

(Een beetje op haar tenen getrapt)

Ja zeg.... *(draait zich om en loopt terug naar de keuken)*

Ariane

Dat personeel van tegenwoordig hé.

Ze denken dat ze hier alles mogen doen en zeggen, maar eigen initiatief nemen....dat kennen ze niet.

Het zou hen ook nooit lukken.

(De telefoon rinkelt)

Wie zou dat nu zijn.

Albert zeker...?

Ik ga hem direct mijn gedacht nog eens zeggen.

(Ariane neemt de telefoon op)

Ik heb nu geen tijd....

....O sorry...

Dag Maggi..

Neen, niets... ik dacht dat het iemand anders was.

Zeg eens Wat voor nieuws?

.... Ach, dat... ja dat wist ik al...

Oooo niets bijzonders...

Neen, ik was gisteren bij mijn moeder..

Ja, je moet weten, ze is een beetje ziek en op die ouderdom moet je die mensen niet alleen laten... begrijp je?

Wat?

Ja, wat moet een mens allemaal doen voordat je aan je erfenis geraakt.

Natuurlijk is alles voor mij, je weet toch dat ik geen broers of zusters heb.

Ja, natuurlijk..... maar ik moet zien dat ze niet teveel geld verspilt.

Oude mensen weten soms niet meer wat ze doen met hun geld.

Ja, deze avond denk ik ook dat ik terug zal gaan...

Ze heeft het mij gevraagd of ik enkele dagen bij haar zou willen slapen en dat kan men niet weigeren hé...

.....

Ze wordt volgende week 90 jaar....

...

Neen, natuurlijk niet, ze heeft nog een logeerkamer.

Zeg, waarom bel je eigenlijk?

.....

Maar vertel het maar, ik luister...

O, deze middag?

Och, dat was ik juist van plan.

Welk restaurant zouden we nemen?

“De witte ezel”... voor mij is dat goed.

Kom jij tot hier, of moet ik bij jou langs komen?

Oké, kom jij maar naar hier.

Euh...Maggi... hallo..... Hallo.....Maggi...

Ach, je bent er nog.

Zeg, wat ik nog wilde zeggen, kom een beetje vroeger hé, dan kunnen we nog wat bijpraten.

Oké, tot straks..

(legt de hoorn neer)

Zo, dat is nu eens een goede vriendin...

(Marie komt binnen)

Ik zou ze niet kunnen missen.

Marie

Wie?

Ik?

Ariane

Neen, ik bedoel... och het gaat je niet aan.

Heb je gedaan met je werk?

Marie

Dat wilde ik juist komen zeggen.

Ariane

Wel, je mag naar huis.

Marie

Nu al?

Ariane

Ja, wat wil je.

Soms nog een kopje koffie misschien?

Marie

Dat zal ik niet afslaan.

Ariane

En ik die uren betalen die je hier zit koffie te drinken?

Je ziet dat van hier.

Vooruit ga maar naar huis, het werk is hier gedaan.

Marie

Maar moet ik je bed niet opmaken?

Ariane

Dat zal ik wel doen, en daarbij het is toch maar Albert die erin geslapen heeft.

Het zal niet te veel verkeerd liggen.

Marie

Oké dan, ik zal maar naar huis gaan zekerst?

Tot morgen Madame Ariane

Ariane

Tot morgen Marie.

..Ooo, wacht eens, ik moet je nog iets zeggen

Wat dat slipje betreft, daarover zijn we nog niet uitgepraat zulle.

Marie

Ik nochtans wel Madame Ariane

Ariane

Dat kan allemaal wel goed zijn, maar ik nog niet.

Allé vertrek nu maar.

(Marie verdwijnt van het toneel)

Wat denk die wel.

(Ariane kijkt verder in haar boekje – dan komt Albert binnen)

Albert

Zeg, Ariane...

Ariane

Hier zé, daar zé, wie ze hier binnen gooien, moet jij niet op je bureel zijn?

Albert

Ja zeg, ik heb je altijd maar willen bellen, en het was altijd maar de bezettoon.

Ariane

Ik heb geen telefoon gehoord.

Albert

Dat kan niet.

Constant heb ik geprobeerd om te bellen.

Ariane

Allé, hoe is dat mogelijk.

Maggi heeft daarnet gebeld.

Albert *(Schrikt)*

Maggi?

Ach, de telefoon doet het toch nog.

Ariane

Ja zeg...

Zij mag toch ook eens bellen zeker?

Albert

Waarom belde ze?

Had ze grote dorst misschien?

Ariane

Neen, zo maar.

Is dat zo eigenaardig misschien?

Albert

Euh...euh... neen.

Ariane

Wat?

Euh Neen.

Je ben precies geschrokken als ik zeg dat Maggi gebeld heeft.

Albert

En wat moest ze weten?

Ariane

Niets moest ze weten.

Albert

Of heeft ze iets gezegd?

Ariane

Wat zou ze moeten zeggen?

Albert

Euh... iets over mij misschien?

Ariane

Over jou?

Laat me niet lachen.

Wat is er nu over jou te vertellen?

Albert

Euh... misschien...

Ariane

Ja, over je bedspecialiteiten zeker?

Euh, daar is er niet veel over te vertellen zulle en daarbij hoe zou Maggie iets weten over je zozegde bedspecialiteiten.

Laat me niet lachen.

Albert

Ja maar, waarom belde ze dan

Ariane

Dat zei ik toch, voor niets.

Albert

Hoe niets.

Ariane

Neen, gewoon Niets.

Is dat nu zo moeilijk?

Albert

Zij belt en moet niets weten, hoe kan dat nu?

Ariane

Ze moest iets vertellen.

Albert

En wat moest ze vertellen

Ariane

Dat weet ik niet, ze heeft nog niets gezegd.

Albert

Daar versta ik nu eens echt niets van.
Zij belt.... Moet iets zeggen.... En ze zegt niets.
Dat is raar.

Ariane

Als je het wil weten, dan moet je deze namiddag met ons meegaan.

Albert

Naar waar?

Ariane

Naar “de witte ezel”. We gaan uit eten.

Albert

En ik dan?

Ariane

Dat zeg ik toch, je moet meegaan.

Albert

Je weet dat ik niet naar “ de witte ezel” ga eten.
Ik vind dat daar niet lekker.

Ariane

Ik wel.
Dan moet je maar thuis blijven.

Albert

Marie zal voor mij wel eten klaar maken.

Ariane

Dat zal aan je neus zijn.
Marie is al naar huis.

Albert

Zo vroeg al?
Waarom?

Ariane

Omdat ze gedaan heeft met haar werk.

Albert

Dan ga ik een broodje gezond halen en op kantoor opeten.

Ariane

Ja, doet dat.
Allé tot vanavond.

Albert

Zeg wat scheelt er met je?
Je bent zo kort af.

Ariane

Moet je dat nog vragen?

Albert

Natuurlijk

Ariane

Ben je het al vergeten van dat slipje?

Albert

Van dat slipje?
Heb ik iets misdaan misschien?

Ariane

Dat weet ik nog niet zo, maar wat dat slipje betreft, dat ben ik nog niet vergeten.

Albert

Slipje .. slipje.
Er was toch helemaal geen slipje.

Ariane

Voor u misschien niet.

Albert

En voor Marie ook niet.

Ariane

Voor mij wel.

Albert

Zeg, jij kunt nogal doordrammen zulle.

Ariane

We gaan erover zwijgen, maar ik weet zeker dat er een slipje was en Marie heeft het in de vuilnisemmer gegoooid.

Albert

Maar dat kan niet, je hebt het zelfs niet gevonden.

Ariane

Och zeveraar.
Ik ga het bed opmaken.
(*Ariane vertrekt naar de slaapkamer*)

Albert

Oei, als ze iets in haar hoofd heeft, dan heeft ze het ook niet in haar gat.
Gelukkig heeft Marie het op tijd weggenomen.

Ik ga maar weer naar het kantoor

(Albert vertrek en als hij van het toneel is komt Ariane terug binnen met een andere slipje)

Ariane

ALBERT....

En wat is dat hier?

Je weet ook van niets

Albert.... Albert...

Waar is hij nu?

In de keuken misschien?

(Roept nog eens)

ALBERT.....

(Ze kijkt in de keuken)

Die gaat er vanavond niet goed van zijn.

(Ze steekt het slipje onder het kussen van de zetel)

Hier gaat het niemand vinden.

(Zet zich terug in de zetel – dan gaat de deurbel)

Allé, een mens kan hier nog niet eens rustig in de zetel zitten.

(Ze doet de deur open)

Ach, Maggi....

Je bent vroeg.

Maggi

Ja, ik zei zo bij mijn zelf, ik heb toch niets meer te doen, ik ga een beetje bij mijn beste vriendin zitten.

Ariane

Dat is nog eens een goed idee van je.

Maggi

Natuurlijk, ik zeg zo bij mijn zelf, Ariane zal dat een goed idee van mij vinden.

Ariane

Dat is goed gedacht

Maggi

Dat weet ik.

Ariane

Zet je

Een kopje koffie?

Maggi

Neen, liever niet.

Ariane

Iets anders om te drinken?

Maggi

Ik dacht zo bij mij zelf, ik ga bij Ariane een aperitiefje drinken vooraleer we gaan eten.

Ariane

Wat zal het zijn.
Een Martini?

Maggi

Neen, dat is langzaam vergif.
Van veel Martini te drinken ga je dood en zeker van de roze.

Ariane

Er bestaat geen rose Martini.

Maggi

Neen?

Ariane

Neen.
Ik geloof dat jij van Martini niets kent.
Allé wat zal het zijn
Een ...

Maggi

Heef maar een porto.

Ariane

Oké, een porto dan.

Ariane

(Ariane schenkt een donker porto in)
En wat voor nieuws.

Maggi

Och niet veel.

Ariane

Je moest toch iets vertellen zei je door de telefoon.

Maggi

Ik ben het vergeten, het zal niet belangrijk zijn.

Ariane

Allé op onze vriendschap dan.

Maggi

Och, ik had liever een witte porto, maar deze is ook goed
Allé op onze vriendschap.
Heb jij nog nieuws?

Ariane

Neen... wel eigenlijk wel.
Je moet eens goed luisteren

Maggi

Je weet, Ariane, voor jou ben ik al en één oor.

Ariane

Maar je moet zwijgen hé.

Maggi

Ik kan zwijgen als een graf.
Mijn lippen zijn verzegeld als het moet.

Ariane

Het moet ook.

Maggi

Oei, dat klinkt ernstig.

Ariane

Het is ook ernstig.

Maggi

Allé, vertel, want ik ben nieuwsgierig.

Ariane

Maar je moet beloven om te zwijgen hé en tegen niemand iets vertellen.

Maggi

Ik kan zwijgen als een graf zeg ik toch
Allé tegen mijn eigen hé.

Ariane

Ook niets zeggen tegen Albert hé?

Maggi

Ben je soms ziek misschien?

Ariane

Neen, het is veel erger.

Maggi

Dat kan niet.

Ariane

Jawel, luistert maar.
Ik weet eigenlijk niet hoe ik moet beginnen.

Maggi

Dat is niet moeilijk.
Je begint van bij het begin en zo doe altijd maar verder tot ik weet wat ik moet weten.

Allé, dat denk ik zo bij mijn eigen hé.
Er is toch niets ernstigs gebeurd met je zoon?

Ariane

Natuurlijk niet, maar het ligt nogal gevoelig.
Kijk..

Maggi

Waar moet ik kijken?

Ariane

Ik bedoel luistert... ik heb deze.....

(De telefoon rinkelt)

Dit nog aan toe zeg, een mens is nu eens geconcentreerd en zonodig moet die stomme telefoon rinkelen.

(Zij neemt op)

Hallo met madame Ariane.

Wat???

Neen, daar weet ik niets van.

Ik denk dat je verkeerd verbonden bent en daarbij wij kopen geen zo van die boekjes.

Wat?

Dat het geen gewone boekjes zijn?

Het kan mij niet schelen al was het dat er blote mannen in stond.

Wat... blote vrouwen?

Maar die heb ik niet besteld.....

(zij gooit de telefoon neer)

Maggi

Wat was dat van die boekjes?

Ariane

Och, niets... iemand die mij een mooi boekje wilde verkopen.

Tegenwoordig is dat zo erg met die verkoop aan de telefoon, ik denk dat ik mijn abonnement zal opzeggen.

Maggi

Je hebt dan geen telefoon meer?

Ariane

Jawel, ik heb nog altijd mijn gsm.

Maggi

Allé vertel, wat is er allemaal gebeurt.

Ariane

Ja, hoe moet ik dat zeggen?

Maggi

Ga je het nog vertellen of niet soms.

Kijk, mijn porto is al uit.

Ariane

Nog eentje?

Maggi

Ja, maar niet te vol hé.

(Ariane schenkt een half glaasje in)

Allé vertel.

Ariane

Ja zeg, dat is niet zo gemakkelijk zulle

Luistert

Ik denk dat er gisteravond hier iets gebeurt is, dat ik niet mag weten.

Maggi

(Schuift een beetje heen en weer op haar stoel)

Allé gij?

En weet je ook wat?

Ariane

Niet precies, maar... Maar...

Maggi

Wat maar....

Ariane

Ik heb... allé mijn poetsvrouw heeft deze morgen een slipje gevonden.

(Op dat ogenblik drinkt Maggi van haar glas porto en ze verslikt zich)

Maggi

Euh.....euh...

Een wat?

Ariane

Een slipje.

Maggi

(Drinkt) Euh...euh...

Ariane

Wat is er Maggi

Maggi

Euh... ik verslik me bijna...

Ariane

Dat is omdat je te snel drinkt...

Maggi

Allé heef mij nog maar een glas.

Ariane

Zou je dat wel doen, jij bent toch niet gewoon om drie glazen te drinken.

Maggi

Neen, maar het is van dat slipje.

Ariane

Allé, ik zal er nog eentje inschenken...

(Ariane schenkt nog een half glaasje porto in)

Maggi

Doe maar vol zulle.

Ariane

Ik ga er ook nog eentje drinken, want dat is nog niet alles.

Maggi

Is er nog iets?

Ariane

Ja, er is nog iets, kijk....

(Zij haalt het tweede slipje van onder het kussen)

Kijk er lag nog eentje in zijn bed.

Dat is toch niet meer normaal hé..

Maggi

(Hoest en zit zenuwachtig op haar stoel)

Euh...euh... neen dat is niet meer normaal.

(Drinkt haar glas in één slok leeg)

Ach, die loeder...

Ariane

Wie?

Mijn Albert?

Maggi

Euh, neen, dat slipje.

Ariane

Ken jij dat slipje?

Maggi

Neen, waarom zou ik.

Ariane

Ja, ik weet het niet, maar wacht tot hij thuis komt.

Maggi

En waar is dat tweede slipje

Ariane

Onze Marie heeft het in de vuilnisemmer gegooid en ik vindt het niet meer terug.
Het was precies dezelfde als deze, maar een andere kleur.

Maggi

Schenkt nog eens vol.

Ariane

Vol?

Maggi

Jaja, een half paard trekt niet, doe ze nog maar eens vol.

(Ariane schenkt het glas vol)

Wat ga je nu doen met dat slipje?

Ariane

Ik ga het hier onder dit kussen leggen zo zal het zeker niet meer verdwijnen.

Maggi

Als je het maar weet

(Drinkt van haar porto)

Heef mij er nog maar eentje.

Ariane

De hoeveelste is dat al?

Maggi

Ik heb ze niet geteld, maar het kan geen kwaad.

Ariane

Ga je niet zat worden.

Maggi

(Zij wordt al een beetje zat)

Beter zat hik... dan zot het duurt zo lang niet.

Ariane

Zo heb ik je nog nooit gehoord laat staan van je zo te zien.

Maggi

Zie ik er soms... hik.... Raar uit misschien?

Ariane

Neen dat niet, maar je drinkt wel veel zulle.

Ik geloof dat ik een nieuwe fles ga halen.

(Ariane loopt naar de kast, maar er staat geen porto meer)

Oei, ik heb er geen meer.

Maggi

In de keuken ... hik ... staan er nog.

Ariane

Ach, dat is nog waar ook.

(Ze loopt naar de keuken en terwijl Maggi alleen is haal ze vlug het slipje van onder het kussen en steek het in haar zak – Ariane komt terug binnen)

Voila hier is er nog eentje, maar het is maar een kiekje.

Maggi

Dat kan geen kwaad, schenk er nog maar eentje in.

Ariane

Dat zullen er wel heel veel zijn.

Maggi

Het is mijn laatste.

Ariane

Ja, en dat was het dan.

Maggi

(dronken) Ja, die mannen hé.

Hik, Ze zijn voor niets te vertrouwen... maar pas op hé...

Er zijn zulke – Hik - vrouwen ook hoor.

Ariane

Ja... neen...

Maggi

Wat neen - Hik?

Ariane

Het is een dames slipje en geen heren slipje.

Of denk jij dat Albert van die...

Neen, dat kan.

Maggi

Je weet – Hik - maar nooit.

Ariane

Wacht tot hij vanavond thuis komt.

Maggi

Hik...Ik geloof dat ik genoeg aperitief binnen heb, zullen we...

Wat zei je... hik...daarnet...

Ariane

Wacht tot hij vanavond thuis komt.

Maggi

(Zwaait met haar armen)

Hoeps.... Boem....patat... op zijn muile

Hahaha.... En nog eens

Hoeps... een schoef op zijn muile....

Ariane

Allé, wat doe jij nu?

Maggi

Oorlogje spelen ...hik Dat kunnen we goed.

Ariane

Wat zeg jij nu?

Het is precies of dat je, je deugd in heb.

Maggi

DEUGD..... Ik heb er verdomme.... *Hik* Veel deugd van gehad.

Ariane

Van wat?

Maggi

Oeps... *hik*.... Ik praat te veel.

Ariane

Maar van wat heb je veel deugd gehad?

Maggi

Van... van... *hik* ... van die porto .

Ariane

Ach van dat?

Ik vroeg mij al af... of jij och kom...

Kom, we gaan naar “De witte ezel”.

Maggi

Hik...Wat ga je eten?

Ariane

Dat weet ik nog niet.

Maggi

Ik ga een biefstuk – *hik* - eten met frieten.

Zo van die grote boerefrieten.

Ariane

Dat is zo gewoon.

Maggi

Gewoon – *Hik* – gaat ook.

Al die zever – *Hik* – over die – hik – slipjes.

Ik zou – *hik* – zot van worden.

Een slipje –*hik* – hier en een – *hik* – slipje daar.

Oeps, kom we zijn weg

Adios amigos,
(*Struikelt over de zetel*)

Ariane

Wat doe jij nu?

Maggi

Oeps er staat hier een rare zetel zulle.
Zulke zetels heb ik nog nooit gezien.
Zoouooooo breed

Ariane

Kom, gebruik je verstand.

Maggi

Daarvoor moet je eerst hersenen hebben – *hik*.
(*Er wordt aan de deur gebeld*)

Ariane

Wie zou dat nu zijn, toch niet een of andere rondloper zeker?

Maggi

Oeps, ik zal me maar weer neerzetten.
(*Schenkt zich nog een porto in – Firmin de postbode komt binnen*)

Firmin

Allé, wie we hier hebben, onze beste vriendin Maggi
(*Maggi kijkt een beetje scheef naar Firmin*)

Maggi

Wie ze hier ... hik ... binnen gooien... de facteur.
Vandaag heb ik geen goesting zulle.

Firmin

Oei, maggi... een beetje te diep in het glas gekeken.

Maggi

Je moet toch ... hik ... zien of er nog porto in is.

Firmin

Ja natuurlijk.
Zeg, madame Ariane, ik heb hier een bestelling mee.

Ariane

Een bestelling?
Ik heb helemaal niets besteld.

Toch geen brief van mijn zoon?

Firmin

Neen, niet van je zoon.
Ja dit pakje kan misschien voor meneer Albert zijn?

Ariane

Albert?

Wat zou die moeten bestellen?

Maggi

SLIPJES.... Hahahaha

Firmin

Dat is een goeie.

Maggi

Als hij thuiskomt ... *hik* Zal het niet meer zo goed zijn.

Firmin

Oei, madame Ariane.... Wat hoor ik daar, een haar in de boter?

Maggi

Neen, geen haar in de boter, *hik*, maar veel haar in een slipje...

Ariane

Maggi nu is het genoeg hé.

Laten we daar nu over zwijgen.

Iedereen hoeft dat niet te weten.

Maggi

Oké, seuteka..

Firmin

Allé, madame, nu nog dit formuliertje tekenen en ik ben er weer mee weg.

Ariane

Waar moet ik tekenen?

Firmin

Hier, het is een aangetekende zending.

Ariane

Ja maar, een ogenblikje hé.

Mag ik niet eerst in het pakje kijken wat erin zit?

Firmin

Neen, dat mag volgens de wet niet.

Maggi

Wet... wet... Mijn voeten... *hik* ... met de wet.

Je mag tegenwoordig ... *hik* ... niets niet meer van de wet.

Ariane

Allé, ik zal maar tekenen zeker?

Firmin

Als je dat pakje wil, dan moet je tekenen.

Ariane

Maar ik wil helemaal geen pakje.

Maggi

En waarom niet?

Ariane

Omdat ik geen pakje besteld heb.

Firmin

Het zou kunnen dat meneer Albert iets besteld heeft dat jij niet weet.

Maggi

Of ... *hik* ... niet mag weten...

Ariane

Allé, ik zal maar tekenen.

Firmin

Dat is een goed gedacht.

(Ariane tekent en ontvangt het pakje)

Maggi

Dat weet ik nog niet zeker of het een goed gedacht is, facteur.

Firmin

Allé, ik ben ermee weg.

Tot ziens Dames.

Ariane

Dag facteur.

Firmin

(komt op zijn stappen terug)

Zeg, madame Ariane, weet je het laatste nieuws al?

Ariane

Neen, wat is het laatste nieuws?

Firmin

Wel, je hebt nieuwe bureen.

Ariane

Nieuwe bureen?

Dat is het eerste wat ik daarover hoor.

Firmin

Heeft meneer Albert daar nog niets over gezegd?

Ariane

Neen.

Waarom zou hij.

Firmin

Wel het is een heel mooie vrouw, ongeveer de leeftijd van.... van....

Allé een beetje jonger dat jullie.

Ariane

Ach ja?

Firmin

Allé, heeft meneer Albert daarover echt nog niets gezegd?

Hij zou het nochtans moeten gezegd hebben want....

Och laat maar, ik denk dat ik teveel praat.

Ariane

Neneen, vertel maar voort.

Firmin

Ja, ik zou eigenlijk beter zwijgen.

Maggi

Wie, *hik*, A zegt moet ook Hik zeggen.... Euh ik bedoel B zeggen.

Firmin

Allé omdat jullie aandringen.

Ik heb meneer.... heef me eerst een borrel, als het kan.

Maggi

En voor mij nog een portooke.

Ariane

Jij hebt al genoeg gedronken.

Ook een porto Firmin?

Firmin

Jaja, een portooke... dat is goed.

Maggi

Allé als het u belijft.. voor mij ook eentje.

Ariane

Allé maar dan de laatste zulle.

(Ariane schenkt twee portos in)

En vertel nu verder.

Firmin

Wel ik heb gisteren.... Maar niet vertellen dat ik het gezegd heb hé.

Ariane

Neen, waarom zou ik.

Firmin

Wel ik heb gisteren meneer Albert zien staan praten met die blondine.

Ariane

EEN BLONDINE???

Firmin

Wel ja een blondine

Ariane

En wanneer was dat.. gisteren?

Firmin

Wel zoals ik zei... gisteren.

Ariane

Jamaar... gisterenmorgen... gisterenmiddag of was het gisterenavond

Firmin

Euh...euh... alle drie

Ariane

WAT?

Alle drie.

Waren ze met drie?

Firmin

Neneen, ik bedoel... ik heb gisterenmorgen en gisterenmiddag en gisterenavond meneer Albert zien staan praten met die blondine.

Ariane

WAT?

Firmin

Maar gisterenavond heeft het niet lang geduurd, want ik heb ze zien

Ariane

Ben je heel zeker dat het meneer Albert was?

Firmin

Ja, heel zeker ben ik niet, maar hij gelek er heel goed op.

(Kijkt op zijn uurwerk)

Oei, ik moet ervan door.

Allé tot nog eens

(Firmin rept zich van het toneel)

Maggi

Dag... zoeteke... hmmm.

Ariane

Maar wacht eens....

Zo rap weg

Maggi

Ja Ariane... dat is pas een probleem

Ariane

Och, kan me eigenlijk niets schelen.

Als er iets is met Albert, dan zal hij het wel vertellen.

Weet je wat er in dat pakje zou zitten?

Maggi

Geen flauw idee van.

Ariane

Weet je van wie dat pakje komt?

Maggi

Ik ga eens raden.

Hmmmmmm.....

Sinter – *hik* -klaas

Ariane

Neen, zotteke

Maggi

Ik ga nog eens raden.

Hm.....

Zwarte – *hik* piet

Ariane

Maar neen

Doe nu eens normaal.

Maggi

Ik heef het op – *hik* – ik heef het op.

(ze grijpt terug naar de fles)

Ariane

Ola... geen meer.

Ik ga de fles wegzetten.

Maggi

Allé, no ...g.. *hik* eentje.

Ariane

Niets van.

Je hebt er al genoeg binnen.

Straks zal je niet meer kunnen eten.

Maggi

Dwars...*hik*ligger.

Pret *hik* bederver.

Ik zou het nog een beetje geloven dat jou Albert – *hik* -

Ariane

Wat is er met Albert?

Maggi

Och ... *hik* ... ,niks...

Ik ben een beetje dronken...

Ariane

Een beetje veel geloof ik, kom we zijn weg voordat er weer iemand aan de deur komt.

Maggi

Wat zit er ... *hik*...in dat pakje?

Ariane

Ik weet het niet en ik wil het niet weten.

Kom in zal het hier in de kast leggen.

Maggi

Ja, leg het ... *hik* ... bij de lipjes.

Ariane

Ik zal het bij zijn boekjes leggen.

Maggi

Welke boekjes?

De play – girl ?

Ariane

Maar neen, zijn kuifjes boeken.

Maggi

(*Treiterend*) Och arme, zijn ... *hik*...kuifjesboekjes.

Ariane

Ja, zijn kuifjesboeken en je moet daar niet mee lachen.

Onze Basil leest dat ook graag.

Maggi

O, dat is nog waar ook.

Hoe is het nog met... *hik*... Basil?

Ariane

Goed zeker.

Maggi

Wat... Hoe.... Goed zeker?
Weet jij dan niets van hem

Ariane

Maar natuurlijk.
Hij zit op seminarie.

Maggi

(treiterend)
In het seminarie de paterkes?
Och arme ... hik ... die jongen.
Twintig jaar en nog bij de paterkes.

Ariane

Hij zit daar goed en hij studeert goed.

Maggi

Voor wat studeert hij.

Ariane

Voor priester.

Maggi

Voor priester?
Bij de paterkes.

Ariane

Dat is een goede school.
Allé zijn we weg?

Maggi

Zo een mooie jongen en studeren voor priester.

Ariane

Je hebt mijn zoon toch nog nooit gezien?

Maggi

Hik... euh.... Ja... neen eigenlijk.

Ariane

Hoe weet je dan dat hij een mooie jongen is?

Maggi

Hik... euh... dat dacht ik maar.
Maar twee zulke leuke mensen als jullie, moet dat wel een mooie jongen zijn.

Ariane

Kom we zijn weg.
Ik begin grote honger te krijgen.

Maggi

Oké.

Ik ook.

Oeps naar de “ roste ezel”

Ariane

Witte ezel bedoel je.

Maggi

Ezel is ezel en daarmee basta

Mag ik nog een portootje voor we vertrekken?

Ariane

Nee, je hebt er al genoeg binnen.

Ze zullen je daar graag zien komen.

Maggi

Seuteka..

Ariane

Wat zeg je?

Maggi

Dat je een braaf meisje bent..

Ariane

Ik dacht dat ik iets anders hoorde

Allé, maak een beetje voort.

Maggi

K' zou niet durven...

Seuteka..

(Maggi verlaat het toneel met veel gestompel en Ariane help haar)

EINDE EERSTE DEEL

Tweede deel

(Albert komt binnen uit de slaapkamer)

Albert

Oei, er is hier nog niemand.
Zou Marie vandaag niet moeten werken misschien?
(Telefoon rinkelt en Albert neemt op)

Hallo, met Albert.
Ach Conny.
Ik heb toch gezegd dat je naar hier niet mocht bellen.
Dat is veel te gevaarlijk.
Wat?
Het is dringend?
Jamaar, stel dat mijn vrouw opneemt
Wat?
Ja, dat ziet er natuurlijk bruin uit.
(Op dat moment komt Marie uit de keuken)

Marie

Bruin?

Albert

Zwijg
Neen... dat is niet tegen u, het is tegen de poetsvrouw.
Tegen u zou ik zo nooit spreken, dat weet je toch hé
Ik ga toeleggen en bel straks van uit mijn kantoor je weer op.
(Albert legt de hoorn neer)

Marie

Wat is dat van dat bruin.

Albert

Och niets

Marie

Moest je het over die slipjes hebben... ze waren rood als je het mij vraagt.

Albert

Natuurlijk waren het rode, maar ik wilde zeggen dat er hier bruin aan toe zal gaan als mijn vrouw weet van waar die slipjes komen.

Hij heeft het hier bruin gebakken, denk ik.

Marie

Dat denk ik ook.

Euh, wat zei u daarnet?

Albert

Ik?

Wat zei ik?

Marie

Ik vraag het aan u.

Albert

Ja... wat heb ik gezegd?

Ik ga eens nadenken.....

....

O, ja, dat hij het bruin gebakken heeft.

Marie

Hij?

Wie is dat dan?

Albert

Dat kan ik nu op dit ogenblik niet zeggen.

Marie

En waarom niet?

Albert

Daarom.

Marie

Dat is geen antwoord hé.

Albert

En toch zal ik niets zeggen.

Marie

Allé, meneer Albert je weet toch dat je tegen mij alles mag zeggen.

Ik kan zwijgen als een graf.

Albert

Je gaat toch niets gezegd hé?

Marie

IK???

Ik zou niet durven.

Maar toch wil ik eens weten vanwaar die slipjes vandaan komen.

Je hebt hier toch geen.....

Albert

Geen wat?

Marie

Wel zoals ik gisterenmorgen de woonkamer hier zag zou je denken dat er hier een....

Albert

Een party

Marie

Neen, een orgiefeest geweest is.

Albert

Maar Marie toch, wat denk jij wel van mij.

Marie

Niet... niets... maar met mannen....

Albert

Wat is er met de mannen

Marie

Eigenlijk niet veel....

Albert

Waarom zeg je dan MAAR MET DIE MANNEN.

Marie

Och niets.

Ik was een beetje luidop aan het denken.

Albert

Allé, wat wilde je eigenlijk zeggen “maar met die mannen”.

Marie

Ik wilde zeggen... allé wat wilde ik nu zeggen?

O ja, wel een man of een zak aardappelen, dat is precies hetzelfde.

Albert

Hoe, dat is precies hetzelfde?

Marie

Wel ja, je kunt daar aan dragen tot je zweet.

Allé, ik ga in de keuken een beetje voort werken.
(*Marie vertrekt maar komt op haar stappen terug*)
Zeg, meneer Albert, ik zou nog iets willen vragen.

Albert

Als het maar geen geld is.

Marie

Neen, dat niet, hoewel ik er nog te goed hebt.
Madame Ariane heeft mij al in geen vier weken meer betaald.

Albert

Heb je het al gevraagd

Marie

Alle dagen, maar ze zegt dat ze het volgende week gaat regelen.

Albert

Allé, dat is dan opgelost.

Marie

Maar ze zegt dat al weken.

Albert

Ik beloof je dat je morgen betaald zal worden.

Marie

Als jij het zegt zal het wel waar zijn zekerst?

Albert

Natuurlijk.

Wat denk je wel van mij?

Marie

Ooo niets

Maar wat ik eigenlijk wilde vragen, van waar kwam dat tweede slipje.

Albert

Waarom vraag je dat?

Wel ik geloof dat mevrouw nog een tweede slipjes gevonden heeft.

Albert

Het is geen waar hé.

En van wie weet je dat?

Marie

Van haar vriendin.

Albert

Welke vriendin?

Wel die vriendin ... die zo veel kan drinken.

Albert

Ach, madame porto?

Marie

Ja die.

Albert

Is dat slipje van haar?

Marie

Dat weet ik niet, maar zij heeft mij gezegd dat er nog een tweede slipje tevoorschijn gekomen is.

Albert

Als je haar moet geloven, dan ben je nog niet aan je kleine patatjes zulle.

Marie

Als je het zo bekijkt, voor mij is het eender.

Albert

Je moet me geloven, want gisteren was ik eigenlijk
Och laat maar.

Marie

Nu maak je me heel nieuwsgierig.
Als je A zegt dan moet je ook B zeggen.

Albert

Luistert Marie, ik weet eigenlijk niet waarom ik dat tegen mijn kuisvrouw moet zeggen.

Marie

Je hebt tegen mij al zoveel gezegd, want ik ben een luisterend oor voor jou.
Dat heb je vroeger toch gezegd.

Albert

Oké, maar niets vertellen tegen mijn vrouw hé.

Marie

Neen, natuurlijk niet, wat denk je wel?

Albert

Allé het is goed.
Wat ik wilde zeggen, was dat ik gisteren helemaal niet thuis geweest ben.

Marie

Ach nee?
En waar heb je dan gezeten?

Albert

Dat ga ik nu eens niet aan je neus gangen.

Marie

Maar van wie was die rommel hier dan allemaal.

Albert

Dat is een goede vraag.

Marie

Maar geen goed antwoord.

Albert

Ik heb geen antwoord gegeven, ik heb alleen maar gezegd dat het een goede vraag is.

Marie

Maar waarom zeg je dat dan niet tegen madame Ariane?

Albert

Omdat zij mij toch niet gaat geloven.

Marie

Of mag ze niet weten waar je gezeten hebt.

Albert

Dat ook.

Zie je, ik kan geen kanten uit.

Marie

Nu zit je pas in de chit.

Albert

In wat zeg je

Marie

Euh, in de miserie.

Albert

Dat geloof ik ook, en er zijn er nog.

Maar hoe ga ik daar nu uit komen.

Marie

Ja, meneer Albert, dat weet ik echt ook niet.

De waarheid vertellen misschien?

Dat is één van de opties

Albert

Denk je dat?

Marie

Ik denk het niet, ik zeg het gewoon.

Albert

Ik geloof dat het geen goed idee is.

Marie

En waarom niet?

Albert

Als ik de waarheid ga vertellen, dan zal ze me nooit meer vertrouwen.
Misschien denkt ze wel dat ik naast de pot heeft gepiest.

Marie

Zo erg is het nu ook niet hé.

Als jij niet weet van waar die slipjes komen, dan weet je het niet en dat moet madame Ariane maar geloven.

Albert

GELOVEN?

Je kent ze toch.

Zij gelooft nooit iets van wat ik zeg.

Ze denkt dat ik een....

Och laat maar.

Marie

Een wat? Meneer Albert

Albert

Och niets laat maar.

Marie

Allé, je vertrouwt me niet?

Albert

Neen.... Euh.... Natuurlijk wel, maar ik zit in de shit...

Marie

In de wat?

Albert

In de miserie... en ik weet geen oplossing hoe ik eruit moet geraken.

Marie

Tijd brengt raad, neemt dat maar van mij aan.

Allé, ik ga verder doen in de keuken, want als mevrouw binnen komt en ze ziet dat ik nog niet veel gewerkt hebt, dan zal de miserie nog groter zijn EN, en ze zal me dan zeker niet betalen.
(*Marie vertrekt naar de keuken*).

Albert

Oei is het al zo laat?

Ik moet naar mijn werk.

(*Albert neemt ze aktetas en wil vertrekken op het moment dat Ariane binnen komt*)

Ariane

Ach, ben jij nog niet weg?

Albert

Ik ging net vertrekken.

Ariane

Dat komt dan goed uit.

Kom zet je maar in de zetel.

Albert

Ik ben al laat, ze zullen denken dat ik niet meer ga komen.

Ariane

Tut...tut...tut... zet je zeg ik.

Albert

Oei, het is precies ernstig?

Ariane

Meer dan ernstig, het is crisis.

Albert

Crisis?

Waar?

Bij wie?

Ariane

Je moet je nu niet van den domme gebaren.

Hier is er crisis.

Albert

Hier?

Waarom weet ik daar niets van?

Ariane

Omdat ik je het nu ga vertellen.

Van waar komen die slipjes?

Albert

Slipjes?

Welke slipjes?

Ariane

Die wij hier gevonden hebben.

Albert

Ben je daar weer met dat slipje?

Je hebt gisteren de hele vuilnisemmer uitgezocht achter dat slipje en je hebt ze niet gevonden.

Ariane

Er waren er twee.

Albert

Nu nog beter...
Twee slipjes?

Ariane

Ja, twee slipjes.
Twee rode dan nog en ik draag witte.

Albert

Is dat nu rood of zwart of geel of...of... bruin, het kan mijn allemaal niets schelen want ik weet van geen slipjes.

Ariane

Ach neen?
Dat zullen we nog wel eens zien.
Ik ga direct eens bellen naar mijn vriendin.

Albert

Welke vriendin?

Ariane

Hoeveel vriendinnen heb ik wel?

Albert

Juist ja... ééntje.
Ik ga maar werken zeker.

Ariane

Zitten zeg ik.
(Ariane telefoneert)
Allo?
Ben jij het?
Zeg, zou je eens naar.... Zit ZEG IK.....
Neen, dat was tegen Albert, hij wilden naar zijn werk vertrekken.
Neen, je zult het wel merken als je hier bent.
Oké, tot direct....
(ze legt de hoorn neer en gaat naast Albert zitten)

Albert

Zo, wat wil je bereiken?

Ariane

Dat zal je wel zien... en zwijg nu.
Neem een stoel en zet je naast mij.
(Ze nemen elk een stoel en gaan met hun gezicht naar het publiek zitten. Naast elkaar en zeggen geen woord – ze worden zenuwachtig en kijken constant op hun uurwerk – dat duurt toch een tijdje tot....)

Albert

Je bent precies je moeder.

Ariane

En jij dan?
Je bent precies je vader.

Albert

Wat is er met mijn vader?

Ariane

Moet ik het zeggen?

Albert

Dat is toch de bedoeling.

Ariane

Een echte vrouwenloper.

Albert

Ik loop achter geen vrouwen.
En je moeder dan.

Ariane

Van mijn moeder is er niets te zeggen.

Albert

Denk je dat?

Ariane

Wel, zeg het dan, als er iets te zeggen valt.

Albert

Niets

Ariane

Zie je wel.
Ik hoop alleen dat onze Basil niet hetzelfde karakter heeft als de jouwe.

Albert

Hou onze Basil daarbuiten

Ariane

Hij is slimmer dan jij.

Albert

Dan ken hem nog niet goed.

Ariane

Dat zal wel.
Jawel, ik ken hem beter dan jij.
Hij studeert voor priester.

Albert

Het is precies of dat hij al priester is volgens jou.

Ariane

Hij zal het wel worden.
Het is zo een brave kerel.
Hij zal nooit geen miserie hebben met de vrouwen.

Albert

Zoals zijn vader.

Ariane

Ze zit lang weg

Albert

Wie?

Ariane

Wel, mijn vriendin.

Albert

Niet lang genoeg

Ariane

Zwijg zeg ik....
(*Ze worden altijd maar zenuwachtiger en dan komt Marie binnen*)

Marie

Dag madame.
(*Niemand reageert*)
Dag madame
(*Albert knipoogt even*)
Oei, een haar in de boter
(*zij vertrekt terug naar de keuken*)

Albert

Ja, zeg ik moet werken zulle

Ariane

Zitten en zwijgen zeg ik.

Albert

Oei....
(*De deurbel gaat – Niemand reageert – de deurbel gaat opnieuw*)

Ariane

Heb je de bel niet gehoord

Albert

Het zal voor u zijn zeker?

Ariane

Of voor u.
(*De deurbel gaat opnieuw*)

Albert

Voor mij?
Wie zou er nu voor mij hier aan de deur bellen?

Ariane

Ik weet niet.
Misschien een van je vrouwen.

Albert

Hoe een van mijn vrouwen?
Hoe kom je daar nu bij?
Je weet toch dat ik maar één vrouw heb, en dat ben jij.

Ariane

Misschien eentje die haar slipje komt halen.
(*er wordt aan de deur gebeld – Marie komt uit de keuken*)

Marie

Ik ga maar zelf open doen zeker?
Of hebben jullie het niet gehoord?

Ariane – Albert

Neen, wij horen niets

Marie

Allé, moet ik de deur nu zelf opendoen of gaan jullie het doen?

Ariane

Doe maar open.

Albert

Ja doet dat.
(*Marie doet de deur open en de postbode komt binnen*)

Firmin

Dag samen.
(*niemand reageert*)
Dag samen zeg ik.

Ariane

Oei, dag postbode.

Albert

Oei, dag postbode.

Firmin

Oei, dag postbode.... Wat is dat nu voor iets.

Jullie zeggen toch altijd “Dag Firmin”?

Ariane

Vandaag niet.

Albert

Vandaag niet.

Firmin

En waarom niet?

Ariane

Vraag het aan hem hier.

Albert

Vraag het aan haar hier.

Marie

Och Firmin, ze zijn een beetje in hun gat gebeten.

Ik denk dat ze het echt zwaar zitten hebben.

Firmin

En waarom?

Marie

Dat moet je aan hen vragen, ik trek me daar niets van aan.

Ik ga terug naar de keuken, het is er daar veel gezelliger.

(Marie vertrekt naar de keuken)

Firmin

Als het zo zit, dan ben ik weer weg

Allé salute.

Ariane

Salut Firmin.

Albert

Salut Firmin

(Firmin vertrekt en zegt nog na)

Firmin

Is dat hier een leuke familie.

(Firmin is weg)

(Albert tot Ariane, allebei nog even nors)

Albert

Ben je nu tevreden?

Ariane

Waarom zou ik?
Ben jij nu tevreden?

Albert

Waarom zou ik.
Wat kwam Firmin hier eigenlijk doen?

Ariane

Dat weet ik niet.
Had je het hem gevraagd hé

Albert

Gaan we hier nog lang zitten te zeuren?

Ariane

Voor mij part mag het nog tot volgende week duren.

Albert

Allé, dat is lang.

Ariane

Of misschien tot ik weet van waar die....

Albert

Slipjes komen.

Ariane

Hoe dat je het kan raden.

Albert

Ik weet van geen slipjes.

Ariane

Ach neen?
Ze zijn hier van zelf gekomen?
Het ene slipje zal gezegd hebben tegen het andere slipje.. kom we gaan eens naar meneer
Albert en madame Ariane hun huis.
We gaan daar de boel op stelten zetten, want die mensen kunnen een goede grap gebruiken.
Ha, dat geloof je toch zelf niet.
Ik geloof in geen sprookjes meer en ik wil alleen weten van waar die slipjes komen.

Albert

Dat weet ik niet want ik was gisterenavond...hm....

Ariane

Jij weet nooit van niets.
Euh, wat zei je daarnet?

Albert

Ewel, dat ik gisteravond... hm...

Ariane

Ga ik het nog weten?

Albert

(Binnensmonds) ... niet thuis...

Ariane

WAT ZEG JE DAAR?

Albert

Wel dat ik ...

Ariane

Heb ik wel goed gehoord?

Albert

Je hebt goed gehoord.

Ik was Gisteravond....

(Marie komt terug uit de keuken)

Marie

Allé, zitten jullie daar nog altijd?

Ariane – Albert

BUITEN

Marie

Oei, het betert er niet op.

Ze zijn nu nog op mij ook boos.

Zo ga ik nooit aan mijn geld geraken.

Ariane

Allé, wat wilde je nu zeggen?

Marie

Wel dat ik nog....

Ariane

Dat is niet tegen u, en rap naar de keuken.

(Marie vertrekt weer naar de keuken)

Albert

Wel, dat ik gisteravond niet thuis was.

Ariane

Niet thuis?

Albert

Neen, niet thuis.

Ariane

Dat geloof ik niet.

Albert

Het is nochtans waar.

Ariane

MARIE

(marie komt weer binnen)

Marie

U hebt mij geroepen madame of heb ik het niet begrepen?

Daarnet moest ik naar de keuken en nu roep.....

Ariane

Het is al goed.

Ik moet je iets vragen, maar eerlijk antwoorden hé.

Niet zoals met die slipjes.

Marie

Vraag maar, madame.

Ik zeg altijd de waarheid.

Ariane

Was meneer gisteravond thuis?

Marie

Waarom zou ik dat moeten weten?

Ik werk toch nooit zo laat.

Ariane

Gistermorgen was jij hier toch vroeg genoeg om te weten of Albert thuis was.

Marie

Ik kan dat niet weten, maar wat ik wel weet is dat het gistermorgen hier een heel vuile boel was.

Lege doosjes van Tv worstjes – legen bierblikjes – papier van pissa's en nog van die vuile rommel.... En de zetels hé, madame Ariane je had dat eens moeten zien.

Ik heb hier uren werk aan gehad.

Ariane

Jaja, het is goed.

Marie

Maar nog niet betaald.

Ariane

En slipjes...

Marie

Ja, en...

Euh neen, ik weet daar niets van.

Ariane

Dat is toch erg hé.

Zij gaat nu nog zeggen dat ik een leugenaar ben.

Marie

Dat heb ik niet gezegd, Madame Ariane, maar ik weet echt niet over wat je het nu hebt.

Albert

Neen, dat heeft ze niet gezegd.

Ariane

Zwijgt gij.

Marie

Madame Ariane, maar ik weet echt niet over wat je het nu hebt.

Ariane

Luistert eens goed naar mij.

Albert

Ik doe niets anders.

Ariane

Hij niet, stommerik

Luistert eens goed hé, Marie

Ik vraag het voor de laatste keer

Waar is dat eerste lipje?

Marie

Dat weet ik echt niet.

(de deurbel gaat)

Albert

Gered door de gong

Ariane

Dat zal mijn vriendin zijn.

Marie doe eens open.

Marie

Dat zal ik doen, madame Ariane

(Marie doet de deur open en Maggi komt binnen gevlogen, precies of ze de duivel heeft gezien)

Ariane

Ewel, je bent zo laat?

Maggi

Ik weet het.. ik weet het..

Albert

Jij weet ook alles.

Maggi

Ach, dag Albert

Albert

Dag portootje

Ariane

Albert, gebruik je verstand.

Allé, Maggi vertelt het eens.

Wat is er gebeurt?

Maggi

Ewel hé Ariane, je gaat het niet geloven hé, maar ik heb.... eerst een portootje, want men een droge keel kan ik het niet vertellen.

Ariane

Allé, Marie, schenkt eens een portootje uit.

Albert

Ja, en ik ga nu naar mijn werk.

Ariane

Niets van.

In de zetel daar en daarmee basta.

Maggi

Oei, een haar in de boter?

Ariane

Dat zal je nog wel merken.

Allé, santé.

(Maggi drinkt haar glas in één slok uit)

Maggi

Nog eentje.

Ariane

Dat zal wel genoeg zijn zeker?

Maggi

Allé, Ariane

Twee is nog maar ééntje.

Ariane

Allé, Marie schenkt maar in en doe dan in de keuken verder.

Marie

Oké...

Vol doen zeker, mevrouw Maggi?

Maggi

Goed vol.

Dank u

(Marie schenkt het glas goed vol en vertrekt met de fles naar de keuken)

Hela, laat die fles maar staan zulle.

(Marie zet de fles op tafel en vertrekt naar de keuken)

Ariane

Het is toch niet om hem volledig leeg te drinken.

Maggi

Natuurlijk niet, ik zou niet durven.

En zeg eens, waarom moest ik zonodig direct komen?

Ariane

Wel ik zal het direct eens zeggen.

Albert

Ja, ik ga werken zulle

Ariane

Niets van, blijf jij maar eens goed luisteren.

Hoe dit afloopt...!?